

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA LIIDU AVALIKU TEENISTUSE KOHTU OTSUS (teine koda)
19. juuli 2016

Kohtuasi F-149/15

HG
versus
Euroopa Komisjon

Avalik teenistus — Ametnikud — Kolmandasse riiki määratud ametnikud — Administratsiooni antud elamispiind — Kohustus seal elada — Distsiplinaarmenetlus — Distsiplinaarkaristus — Personalieeskirjade IX lisa artikli 9 lõike 1 punkt c — Kõrgemasse palgajärku tõusmise edasilükkamine — Kahju hüvitamine — Personalieeskirjade artikkel 22

Ese: Hagi, mis on esitatud ETL artikli 270 alusel, mida vastavalt Euratomi asutamislepingu artiklile 106a kohaldatakse Euratomi asutamislepingu suhtes, ja millega HG palub tühistada Euroopa Komisjoni otsus, millega teda karistatakse kõrgemasse järku tõusmise edasilükkamisega 18 kuuks ja kohustatakse teda hüvitama komisjonile tekitatud kahju suuruses 108 596,35 eurot.

Otsus: Jätta hagi rahuldamata. Jätta HG kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

Kokkuvõte

*1. Ametnikud — Distsiplinaarmetmed — Distsiplinaarkaristus — Ametisse nimetava asutuse kaalutusõigus — Distsiplinaarmenetluse aluseks olevate asjaolude tõlevastavuse kontrollimine — Distsiplinaarnõukogu arvamus — Ullatus — Piirid
(Personalieeskirjad, IX lisa artiklid 18 ja 22)*

*2. Ametnikud — Distsiplinaarmetmed — Distsiplinaarmenetlus — Kohustuse rikkumine — Sama kohustuse rikkumine teise ametniku poolt — Mõju puudumine
(Personalieeskirjad, IX lisa artikkel 22)*

*3. Ametnikud — Õigused ja kohustused — Lojaalsuskohustus — Ullatus — Rikkumise tuvastamine — Hindamiskriteeriumid
(Personalieeskirjad, artikkel 11)*

1. Personalieeskirjade IX lisa artikli 18 kohaselt võtab distsiplinaarnõukogu hääldenamusega vastu põhjendatud arvamise selle kohta, kas kaebuse aluseks olevad faktid on olemas ja vajaduse korral millise karistuse need faktid kaasa toovad. Distsiplinaarnõukogu arvamus ei ole ametisse nimetavale asutusele siduv osas, mis puudutab etteheidetavate faktiliste asjaolude tõlevastavust.

Ametnik ei saa seega nõuetekohaselt distsiplinaarnõukogule ette heita, et viimane ei käsitlenud menetlusküsimusi, mida ta distsiplinaarmenetluse käigus tõstas, kuna selliseid küsimusi ei pea personalieeskirjade IX lisa artikli 18 kohaselt vastu võetud põhjendatud arvamuses tingimata arutama.

Kuna distsiplinaarnõukogu arvamus ei ole ametisse nimetavale asutusele siduv osas, mis puudutab etteheidetavate faktiliste asjaolude tõele vastavust, siis etteheited, mis puudutavad distsiplinaarnõukogu poolt faktiliste asjaolude analüüsimist, tuleb tagasi lükata kui tulemusetud, sest need etteheited tuleb vajaduse korral esitada personalieeskirjade IX lisa artikli 22 kohaselt ametisse nimetava asutuse tehtud lõpliku otsuse peale.

(vt punktid 78–80)

Viide:

Avaliku Teenistuse Kohus: kohtuotsus, 3.6.2015, *Bedin vs. komisjon*, F-128/14, EU:F:2015:51, punktid 23–25.

2. Distsiplinaarmenetluses ei saa asjaomane ametnik selleks, et omakorda toime panna sama rikkumist, tuua ettekäandeks seda, et ametisse nimetav asutus lubas teise ametniku sellist nõuetevastast käitumist.

(vt punkt 122)

3. Lojaalsuskohustus eeldab, et ametnik mitte ainult ei hoidu ametiväärrikust ning institutsiooni ja selle asutuste lugupeetavust riivavast käitumisest, vaid mida kõrgemal palgaastmel ta on, seda enam näitab ta üles ka igasuguseid kahtlusi välistavat käitumist, et alati säiliks tema ja institutsiooni vaheline usaldussuhe. Lisaks tähendab sama lojaalsuskohustus, et ametnikud hõlbustavad administratsiooni tööd ametnike õiguste ulatuste kindlaksmääramisel, andes administratsioonile selget ja ühemõttelist teavet.

Kuna lojaalsuskohustus kehtib üldiselt ja objektiivselt, siis ei ole ametniku rikkumise tuvastamiseks vaja, et kolmepoolne ametisse nimetav asutus tuvastab või võtab arvesse põhjuseid, isegi kui need oleksid tõendamist leidnud, miks asjaomane ametnik rikkus oma lojaalsuskohustust.

(vt punktid 147 ja 151)

Viited:

Avaliku Teenistuse Kohus: kohtuotsused, 8.11.2007, *Andreasen vs. komisjon*, F-40/05, EU:F:2007:189, punkt 233; 23.10.2013, *Gomes Moreira vs. ECDC*, F-80/11, EU:F:2013:159, punkt 66, ja 19.11.2014, *EH vs. komisjon*, F-42/14, EU:F:2014:250, punkt 112.